

[Korsgaard.]

at det drejer sig om meget betydelige Beløb, for Benzinens Vedkommende vist om 15 Mill. Kr., efter de Beregninger i alt Fald, som man begyndte med, da vi havde Kriselovene til Behandling, for Kaffens Vedkommende om 10 Mill. Kr., for Øllet om 8 Mill. Kr., for Cigaretter om 4 Mill. Kr., for Chokolade om 3 Mill. Kr. og for Kaffesurrogaterne om 2½ Mill. Kr. Og saa er der jo endelig i Oktober vedtaget en Lov, som vi ganske vist ikke behøver at forlænge, fordi den gælder for det kommende Finansaar, en Lov om særlige Toldforanstaltninger, der skulde give 10 Mill. Kr. Men altsaa disse ekstraordinære Love skal give et samlet Beløb af et Sted mellem 50 og 60 Mill. Kr., Beløb, der altsaa i Opstillingen er taget med i Beregning. Ikke desto mindre fremtræder Balancen med et Underskud paa 47 Mill. Kr. Naar vi lægger disse to Beløb sammen, vil vi altsaa faa et forringet Driftsresultat paa Grund af Tidernes Udvikling paa rundt regnet 100 Mill. Kr.

Hvad angaar Grunden til dette meget store og beklagelige Underskud, ved jo alle, at Forrentningsspørgsmaalet spiller en vis Rolle. Det er godt og vel 20 Mill. Kr. mere, der skal bruges paa denne Konto. Herpaa lægger jeg personlig for saa vidt ikke megen Vægt, for vi skal jo i Virkeligheden betale vor udenlandske Gæld med Varer, og hvis de Varer, vi skal eksportere for at bringe Penge frem, ikke forringes i Værdi paa Grund af Kronens Forandring, kan jeg ikke se, at det spiller nogen afgørende Rolle paa dette Punkt.

Naar det ærede Medlem Hr. Pinholt i denne Forbindelse yderligere lagde 20 Mill. Kr. til paa Grund af Kronens Fald, er jeg ikke ganske klar over, hvad han mente dermed. Jeg er ikke ganske klar over, om han her tænkte paa den forøgede Byrde paa Grund af Afdrag. (Pinholt: Det sagde jeg jo). Ja, det sagde det ærede Medlem, men jeg var lige ved at tro, at jeg maatte have hørt forkert, for jeg synes, det er underligt at blande Formueparagraffen og Driftsparagraffen sammen, det er dog virkelig ikke rimeligt. Jeg vil mene, at paa det Punkt har vi faaet saa meget med, som der efter Omstændighederne kan antages at skulle med.

Tilbage bliver saa Spørgsmaalet, om der skal skaffes Dækning for det Beløb paa 46—47 Mill. Kr., som efter det foreliggende Forslag vil komme til at mangle, og der kunde de Udtalelser, som blev fremsat af Finansudvalgets Ordfører, tyde paa, at man vil gøre, hvad man formaar, for at skabe

Balance. Dette tog det ærede Medlem Hr. Pinholt i nogen Grad Afstand fra, saa vidt jeg forstod, og jeg er her enig med det ærede Medlem. Hvis man vil foregive, at der for indeværende Finansaar bliver Balance paa Grundlag af den gældende Finanslov, i Forbindelse med den Tillægsbevillingslov, som vi for ikke saa lang Tid siden fik forelagt her i Tinget, maa jeg paastaa, som jeg allerede har sagt, at det indeværende Finansaar aldeles ikke viser Balance. Man kan ikke foregøgle Befolkningen dette og ud fra den Betragtning sige, at saa skal det komme Aar ogsaa vise Balance. Der er ingen rimelig Forbindelse mellem de to Ting, for, som sagt, indeværende Aar viser aldeles ikke Balance.

Man maa selvfølgelig være klar over, at de Tider, vi gaar i Møde, ogsaa paa det statsfinansielle Omraade er meget vanskelige, og vi maa ogsaa handle ud derfra og ikke indskrænke os til at betragte et enkelt Aar som en Periode, der absolut skal hvile i sig selv. I Tider som disse maa man have Lov til at regne med en noget længere Periode. Vi maa haabe og kan vel ogsaa have Grund til at vente, at en vis Tilpasning vil gøre Forholdene lettere baade i den ene og den anden Henseende; men det er jo klart, at indtil man faar denne Tilpasning tilstrækkeligt udformet, vil der blive store Underskud paa Statsfinanserne.

Jeg vil paa ingen Maade opfordre til Ødselhed i Finansstyret, men jeg vil paa den anden Side advare imod, at man ligefrem klemmer sig selv ihjel for teoretisk set at kunne frembringe Balance i de enkelte Finansaar i denne vanskelige Tid. Tiden faar jo vise, ad hvilke Veje man vil gaa. Jeg haaber imidlertid ikke, at den højtærede Finansminister allerede paa nuværende Tidspunkt vil gøre Forsøg paa at binde Rigsdagen eller sine specielle Partier til det Dogme, at vi under de nuværende Forhold skal have Balance for hvert enkelt Finansaar.

Munch-Petersen: Kommunistisk Parti har ved den tidligere Behandling af Finansloven erklæret, at vi er Modstandere af de Principper, hvorpaa denne Lov er bygget op: som en rent kapitalistisk Finanslov for at sikre det borgerlige Samfunds Økonomi. Vi er f. Eks. imod Udgifterne til det borgerlige Militær paa ca. 60 Mill. Kr., imod Udgifterne til Kirke og Kongehus paa henvend 4 Mill. Kr., imod, at der betales Omkostninger og Renter af Statsgælden til Højfinans, Omkostninger og Renter, som jo efter Kronenedskæringen forhøjes med over